
اهمیت تغذیه در دوره انتقال ۳

۸- ناهنجاری‌های مربوط به پیرامون زایش گاو انتقالی

۸-۱- ناهنجاری مرتبط با عناصر پرمصرف در دوره انتقال
چهار عنصر پرمصرف نقش برجسته‌ای در سندرم "گاو زمین‌گیر" دارند که متأسفانه اغلب با زایش گاو ارتباط دارند. همان‌طور که کلسیم، فسفر، منیزیم و پتاسیم خون برای وظایف عصبی و ماهیچه‌ای ضروری هستند، مقادیر ناکافی این مواد مغذی می‌توانند منجر به از دست‌دادن توانایی گاو در بلند شدن از زمین و ایستادن بر روی پاهایش شوند. اختلال در غلظت‌های خونی این مواد مغذی می‌تواند کاهش خوراک مصرفی، ضعف در حرکات شکمبه و روده، ضعف در توان تولیدی، و افزایش حساسیت به بیماری‌های متابولیکی و عفونی دیگر را به همراه داشته باشد.

۸-۱-۱- هیپوکلسیمیا

هیپوکلسیمیا (کلسیم خون کم‌تر از $1/4$ میلی‌مول در لیتر)، یک بیماری متابولیکی است که از اهمیت اقتصادی بالایی برخوردار است. هیپوکلسیمیا تحت‌بالینی (کلسیم خون کم‌تر از ۲ میلی‌مول در لیتر) نیز مهم می‌باشد و تولید شیر، حرکت روده و شکمبه را کاهش می‌دهد (Block, 1984). استراتژی‌های بسیاری برای حداقل کردن کاهش کلسیم در زایش استفاده شدند، شامل خوراندن یک جیره پیش از زایش شامل غلظت کلسیم پایین (Goff, 1985)، تجویز ویتامین D تقریباً یک هفته قبل از زایش (Mcneill, 2002). در آغاز شیردهی، نیازمندی‌ها برای تولید شیر شرایط کاهش کلسیم خون را القاء کند. در این موارد، غلظت کلسیم خون به زیر سطح ضروری برای حمایت از عملکرد اعصاب و ماهیچه‌ها کاهش می‌یابد و گاو زمین‌گیر می‌شود، به این شرایط هیپوکلسیمیا یا تب شیر گفته می‌شود. کاتیون‌های جیره‌ای به‌ویژه پتاسیم،

ممانعت کننده‌ی مکانیسم‌های همواستازیس هستند که معمولاً غلظت کلسیم خون را در بین محدودیت‌ها نرمال نگه می‌دارند است، و این اثر ممانعت با ایجاد یک آکالوزیس متابولیک در گاو صورت می‌گیرد. این مداخلات با عملکرد هورمون پاراتیروئید که اولین هورمون تنظیم کننده‌ی کلسیم است، می‌باشد (Goff et al., 1991). در فرموله کردن جیره برای گاوهای شیری پیش از زایش زمانی که اجتناب از هیپوکلسیمیا و تب شیر هدف می‌باشد، توجه و کنترل برای DCAD مهم می‌باشد. یک نکته مهم برای کاهش هیپوکلسیمیا اجتناب موثر از مصرف علوفه‌های با پتاس بالا به جیره‌های شیری می‌باشد. یونجه و گراس‌های فصل سرد که C3 را در سیستم فتوسنتیک استفاده می‌کنند مانند Orchardgrass و brome اغلب در جیره‌های گاو شیری استفاده می‌شوند. به دلیل این که این گیاهان پتاسیم را به خوبی ذخیره می‌کنند. مقدار پتاسیم اضافی این علوفه‌ها سبب آکالوزیس متابولیک در گاو شده و در نتیجه خطر ابتلا به هیپوکلسیمیا و تب شیر را افزایش می‌دهد (Goff, 2007). رژیم‌های غذایی غنی از پتاسیم به شدت به عنوان یک عامل دخیل در هیپوکلسیمی پیرامون زایش و دوره پرخطر روزهای بلافاصله قبل از زایش در گاوهای شیری مطرح هستند (Goff and Horst, 1997; Lean et al., 2006; Roche and Berry, 2006; Degaris and Lean, 2008; Goff, 2008). یس از نیمی از گاوهای شیری در ایالت متحده جیره‌های با پتاسیم پایین برای محدود کردن مصرف پتاسیم تغذیه می‌کنند (NAHMS, 2002). علاوه بر کاهش پتاسیم جیره، تولید کننده می‌تواند مقدار کلر جیره را افزایش دهد و از این طریق DCAD جیره را برای اواخر آبستنی گاو مطلوب کند (Goff et al., 2007). پژوهش‌های قبلی یک کاهش در بروز هیپوکلسیمیا و یک افزایش در تولید شیر را وقتی که غلظت‌های سدیم و پتاسیم در جیره پایین هستند و یا غلظت‌های کلر و گوگرد بیشتر هستند برای ایجاد DCAD منفی را نشان داده است، بلاک (۱۹۸۴) و جویس و همکاران (۱۹۹۷). یک متآنالیز بر اساس پژوهش‌های قبلی (هو و مورفی ۲۰۰۴) نشان داده است که DCAD جیره، و وضعیت اسید و باز و عملکرد گاوهای شیری را

تحت تاثیر قرار داده است و در دوره انتقال از آبستنی به شیردهی گاوهای شیری، توانایی گاوها را برای مصرف مواد مغذی جهت حمایت از تولید شیر را افزایش می دهد.

- - - - هموستاز کلسیم

غلظت کلسیم خون گاو بالغ در حدود ۸/۵ تا ۱۰ میلی گرم در دسی لیتر حفظ می شود. برای پیشگیری از کاهش کلسیم خون که به فلج زایمان منجر می شود، گاو می بایست کاهش کلسیم را که به واسطه ورود آن به داخل شیر به وجود می آید را با خارج ساختن کلسیم از استخوان یا با افزایش جذب کلسیم جیره ی غذایی جایگزین کند. برداشت کلسیم از استخوان به وسیله هورمون پاراتیروئید تنظیم می شود، که در زمان کاهش کلسیم خون تولید می شود. باز جذب کلسیم در لوله های کلیوی نیز به وسیله هورمون پاراتیروئید افزایش می یابد. اما کل مقدار کلسیم که می تواند بازیافت شود، به نسبت کم است. ۱،۲۵ دی هیدروکسی ویتامین D هورمون دیگری است که برای تحریک روده در جذب کارآمد کلسیم جیره غذایی لازم است. این هورمون در داخل کلیه در پاسخ به افزایش هورمون پاراتیروئید خون از ویتامین D ساخته می شود. هیپوکلسمیا و تب شیر زمانی اتفاق می افتند که، گاو قادر نباشد کلسیم کافی را از طریق استخوانها و جیره غذایی برای جایگزین کردن کلسیم از دست رفته از طریق شیر خارج سازد.

۸-۱-۱-۲- عوامل آسیب زننده به هموستاز کلسیم

۸-۱-۱-۲-۱- آلكالوز متابولیکي

آلكالوز متابولیکي، گاوها را به تب شیر و هیپوکلسمیای تحت درمانگاهی مستعد می سازد. آلكالوز متابولیکي باعث عدم حساسیت گاو در پاسخ به هورمون پاراتیروئید می شود. پژوهش های آزمایشگاهی پیشنهاد می کنند که تطابق پذیری گیرنده هورمون پاراتیروئید در خلال آلكالوز متابولیکي تغییر می کند و باعث حساسیت کمتر بافتها به هورمون پاراتیروئید می شود. کمبود پاسخ بافت استخوان به هورمون

پاراتیروئید از استفاده موثر از منابع کلسیم مایع مجرای استخوان جلوگیری می‌کند و گاهی به آن تجزیه استئوسیتیک استخوان اطلاق می‌شود که از فعالیت جذب استخوانی استئوکلاستیک جلوگیری می‌کند. نقص کلیه‌ها در پاسخ به هورمون پاراتیروئید، باز جذب کلیوی کلسیم را از پالایش گلوامرولی کاهش می‌دهد. مهم‌تر این که کلیه‌ها در تبدیل ۲۵- هیدروکسی ویتامین D به ۱/۲۵ دی هیدروکسی ویتامین D ناتوان می‌شوند. بنابراین جذب روده‌ای کلسیم جیره غذایی که به طور طبیعی به ذخیره مجدد کلسیم خون و بازگشت آن به حالت طبیعی کمک می‌کند، در جایگزین کردن آن عاجز می‌شود.

۸-۱-۱-۲- هیپومینیمیا

هیپومینیمیا، متابولیسم کلسیم را به دو طریق تحت تاثیر قرار می‌دهد: (۱) به وسیله کاهش ترشح هورمون پاراتیروئید در پاسخ به هیپوکلسمیا و (۲) به وسیله کاهش حساسیت بافت به هورمون پاراتیروئید. به طور طبیعی ترشح هورمون پاراتیروئید در پاسخ به کاهش‌های جزئی غلظت کلسیم خون، به مقدار زیادی افزایش می‌یابد. ولی هیپومینیمیا می‌تواند این پاسخ را خنثی کند. به نظر می‌رسد این امر عاملی در توسعه برخی سندروم‌های کزاز هیپومینیمیک در گاوهای گوشتی و شیری در حال چرا باشد. گزارشی در مورد کزاز گاوهای گوشتی شیرده در حال چرا، ثابت کرد که غلظت‌های منیزیم پلاسما به طور جزئی طی چندین هفته کاهش می‌یابد، که در اغلب گاوها بین ۰/۸ تا ۱/۴ میلی گرم در هر دسی لیتر بود. اما در حیواناتی که ناهنجاری درمانگاهی (کزاز) را بروز می‌دهند، کلسیم خون به زیر ۵ میلی گرم در دسی لیتر کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر، کزاز وقتی رخ می‌دهد که غلظت‌های کلسیم و منیزیم پلاسما هر دو کاهش یابد (امانو و ابوذر ۱۳۸۶).

۸-۱-۱-۲-۳- غلظت بیش از حد فسفر خون

وقتی که غلظت فسفر خون به بالاتر از حد طبیعی خود یعنی حدود ۶ میلی‌گرم در هر ۱۰۰ میلی‌لیتر (۱,۹ میلی‌مول در لیتر) برسد، فسفات اثر مهارکننده مستقیمی روی آنزیم کلیوی که باعث تبدیل ۲۵- هیدروکسی ویتامین D به ۱/۲۵- دی هیدروکسی ویتامین D می‌شود، دارد. بنا براین، حتی اگر ترشح هورمون پاراتیروئید اتفاق بیافتد و بافت‌ها هورمون پاراتیروئید را تشخیص دهند، گاو قادر به تولید هورمون لازم برای فعال کردن انتقال کلسیم روده‌ای نخواهد بود و دچار آسیب در هموستاز کلسیم خواهد شد.

۸-۲- راهبردهایی برای پیش‌گیری از هیپوکلسمیا

۸-۲-۱- کاهش تفاوت کاتیون-آنیون جیره غذایی

از لحاظ نظری همه کاتیون‌ها و آنیون‌های جیره غذایی قادر به اعمال اثر روی بار الکتریکی خون دارند. کاتیون‌های اصلی خوراک‌ها شامل: سدیم، پتاسیم، کلسیم و منیزیم و آنیون‌های اصلی شامل کلر، سولفات و فسفات می‌باشند. کاتیون‌ها یا آنیون‌های موجود در جیره غذایی اگر به داخل خون جذب شوند بار الکتریکی خون را تغییر می‌دهند. عناصر کم‌مصرف موجود در جیره‌های غذایی در مقادیر کم جذب می‌شوند که تاثیر آن بر روی وضعیت اسید-باز خون قابل چشم‌پوشی است. تفاوت بین تعداد ذرات کاتیون و آنیون جذب شده از جیره غذایی pH خون را تعیین می‌کنند. تفاوت کاتیون-آنیون جیره غذایی به صورت میلی‌اکی‌والان در هر کیلوگرم ماده خشک جیره بیان می‌شود، که برای سدیم، پتاسیم، کلر و گوگرد به صورت زیر است: $DCAD = (mEq Na + mEq K) - (mEq Cl + mEq S)$. ارزیابی فعالیت نسبی اسیدی کلر در جیره غذایی در مقابل سولفات ثابت می‌کند که سولفات ۶۰ درصد از فعالیت اسیدی کلر را داراست، لذا DCAD یک جیره به صورت زیر تغییر می‌یابد: $(Na + K) - (Cl + 0.6S)$ در اواخر دوره آبستنی، از دسترسی نامحدود به نمک باید جلوگیری شود زیرا باعث افزایش خطر ادم پستان می‌شود، و نه به خاطر این که اثرات بزرگی روی وضعیت اسید-باز دارد. دست‌کم دو پژوهش به روشنی اثبات

کردند که وارد کردن کلسیم به جیره غذایی در سطوح توصیه شده NRC یا چندین برابر نیاز اعلام شده توسط NRC درجه هیپوکلسمیای تجربه شده توسط گاو در پیرامون زایش را تحت تاثیر قرار نمی دهد. کلسیم جیره غذایی، درجه هیپوکلسمیای تجربه شده در هنگام زایش یا هنگام تولید شیر را تحت تاثیر قرار نداد. از این پژوهش به نظر می رسد که غلظت کلسیم در جیره پا به ماه گاو می بایست بین ۰/۸۵ تا ۱ درصد حفظ شود. در اواخر دوره آبستنی، غلظت فسفر جیره غذایی می بایست در سطح تامین کننده نیازهای توصیه شده توسط شورای تحقیقات ملی باشد. فسفر مورد نیاز در این دوره برای بیشتر گاوها حدود ۰/۴ درصد است، اگرچه پژوهش های اخیر اشاره می کنند که این مقدار ممکن است نیاز واقعی گاو به فسفر در جیره را بیش از حد واقع برآورد کند. گوگرد جیره غذایی می بایست بالای ۰/۲۲ درصد حفظ شود (به منظور اطمینان از سوبسترای کافی برای سنتز آمینواسید میکروبی در شکمبه)، اما باید زیر ۰/۴ درصد باشد. سولفات کلسیم و سولفات منیزیم منابع خوبی از گوگرد هستند که ممکن است منیزیم و کلسیم را نیز تامین کنند. اسید سولفوریک ممکن است برای افزایش گوگرد جیره تا ۰/۴ درصد استفاده شود به شرطی که احتیاط لازم در حمل و نقل و مدیریت آن به خاطر تنفس بخار خطرناک آن انجام گیرد. راه حل پیشگیری از تب شیر حفظ پتاسیم به اندازه مقادیر توصیه شده توسط NRC برای گاو خشک می باشد (حدود ۱ درصد پتاسیم در جیره). راه حل کاهش هیپوکلسمیای تحت درمانگاهی، نه فقط تب شیر، اضافه کردن کلر به جیره به منظور خنثی کردن اثرات حتی جیره دارای پتاسیم پایین، بر روی حالت قلیایی خون می باشد. به منظور فرموله کردن جیره غلظت کلر مورد نیاز در جیره برای اسیدی کردن، تقریباً ۰/۵ درصد کمتر از غلظت پتاسیم در جیره غذایی است. منابع کلر، از نظر خوش خوراکی متفاوت هستند، و چون رسیدن به سطح پایین پتاسیم در جیره مشکل است، لذا استفاده از منبع خوش خوراک کلر در هنگام فرموله کردن جیره عاقلانه به نظر می رسد. کلراید آمونیوم یا سولفات آمونیوم به ویژه وقتی که در جیره هایی با pH بالا وارد شده باشد، خوش خوراک نیست. کپسوله کردن نمک های کلر (و سولفات) می تواند طعم ناخوشایند

این نمک‌ها را کاهش دهد. تجربه نشان داده است که اسید هیپوکلریک خوش خوراک‌ترین منبع آنیونی است. pH ادرار، سنجش ارزان قیمت و نسبتاً دقیقی از pH خون را فراهم می‌کند و می‌تواند شاخص خوبی از سطح مناسب مکمل آنیونی باشد. pH ادرار در جیره‌های پر کاتیونی به طور معمول بالای ۸/۲ است. برای کنترل بهینه هیپوکلسمیای تحت درمانگاهی، میانگین pH ادرار گاوهای هلشتاین می‌بایست بین ۶/۲ تا ۶/۸ باشد که ضرورتاً نیاز به افزودن آنیون‌ها به جیره را دارد. در گاوهای جرسی پا به ماه، میانگین pH ادرار می‌بایست بین ۵/۸ الی ۶/۳ کاهش یابد تا کنترل هیپوکلسمیا موثر شود. اگر میانگین pH ادرار بین ۵ و ۵/۵ باشد، آنیون‌های اضافی باعث القای اسیدوز متابولیکی غیر قابل جبران می‌شود و گاوها دچار کاهش ماده خشک مصرفی خواهند شد. pH ادرار می‌تواند پس از ۴۸ ساعت یا بیش‌تر، از زمان تغییر جیره غذایی مورد آزمون قرار گیرد.

۸-۲-۲- توجیهات زراعی برای تولید علوفه با تفاوت کاتیون - آنیون پایین

کاهش پتاسیم در جیره گاوهای اواخر آبستنی می‌تواند یک مشکل تلقی شود. تمامی گیاهان برای رسیدن به رشد مطلوب باید به مقادیر مشخصی از پتاسیم، دسترسی داشته باشند. ذرت یک گرامینه رویشی در فصل گرم است که حدود ۱/۱ تا ۱/۵ درصد پتاسیم دارد. یافتن علوفه دیگری که این مقدار پتاسیم داشته باشد مشکل است. دیگر گرامینه‌های فصول گرم مانند سوئیچ گراس، بیگ بلواستران ایندین گراس پتاسیم کمی دارند اما اغلب پروتئین و قابلیت هضم آن‌ها نیز کم می‌باشد. لگومینه‌ها و گرامینه‌های فصول سرد بیش از مقدار مورد نیاز برای رشد بهینه گیاه در بافت هایشان پتاسیم جمع می‌کنند، به شرطی که پتاسیم خاک بالا باشد. رشد بهینه یونجه اغلب زمانی اتفاق می‌افتد که غلظت پتاسیم گیاه حدود ۲ تا ۲/۲ درصد باشد. با محدود کردن استفاده از کود پتاسیم، امکان جلوگیری از مصرف بیش از حد پتاسیم توسط لگومینه‌ها و گرامینه‌های فصول سرد وجود دارد. اغلب تولیدکننده‌ها از لزوم تولید علوفه با پتاسیم پایین

برای استفاده در جیره گاوهای خشک آگاه هستند. ولی باید دانست که چنین علوفه‌ای، کلر را نیز از خاک جذب می‌کنند و یافتن علوفه خشکی که از لحاظ پتاسیم پایین و از لحاظ کلر بالا باشد امکان پذیر است. لذا تولید کنندگان باید از علوفه با پایین ترین DCAD استفاده کنند نه از علوفه ای که فقط پتاسیم آن پایین باشد. علوفه با DCAD پایین اگر هم خوش خوراک نباشند مفید هستند. علوفه به شدت بالغ یا آن دسته از علوفه هایی که در زمان خشک شدن در زیر بارندگی بوده، پتاسیم پایینی دارند اما خوش خوراک نیستند. تولید کنندگان باید به طور معمول، علوفه را برای پتاسیم و کلر مورد تجزیه قرار دهند. اگر پتاسیم گرامینه‌ها و لگومینه‌ها کم‌تر از ۲ درصد باشد، احتمالاً میزان تولید علوفه خشک آن‌ها نیز کم می‌شود. دادن کود مایع به زمین، مقادیر بالای پتاسیم و مقادیر نسبتاً کمی از کلر را به خاک می‌دهد و DCAD علوفه حاصل از آن خیلی بالا می‌رود. یکی از راهبردهای معمول، یافتن علوفه خشک با DCAD پایین و ترکیب کردن آن با ذرت سیلو شده برای تشکیل جیره پایه ماه گاوهای خشک است. اگر کل پتاسیم جیره بیشتر از ۱/۸ درصد باشد، کنترل موفقیت آمیز هیپوکلسمیا بسیار مشکل خواهد بود. گاوهای پا به ماه باید از دسترسی به مرتع محدود شوند و دقت شود که گاوها کاه بستر را نخورند. بستر دارای کاه یولاف می‌تواند پتاسیم بالایی داشته باشد.

۸-۲-۳- جیره کم کلسیم برای تحریک ترشح هورمون پاراتیروئید در پیش از زایش

وقتی گاوها جیره‌ای با کلسیم پایین را دریافت می‌کنند، در توازن منفی کلسیم قرار می‌گیرند. این امر باعث کاهش جزئی در غلظت کلسیم خون شده و باعث تحریک ترشح هورمون پاراتیروئید می‌شود، که این امر برداشت کلسیم از استئوکلاست استخوان و تولید کلیوی ۱ و ۲۵ دی هیدروکسی ویتامین D را

تحریک می‌کند که در نتیجه خروج کلسیم استخوان افزایش یافته و روده آماده جذب کلسیم از جیره غذایی دوره شیردهی می‌شود. در زمان زایش استئوکلاست‌های گاو فعال بوده و از نظر تعداد نیز بالا هستند، و کلسیم خارج شده از بدن به دلیل شیردهی به آسانی از طریق کلسیم استخوان جایگزین می‌شود. اگر کلسیم از طریق جیره غذایی دوره شیردهی تامین شود، تحریک اتروسیت (سلول‌های روده‌ای) توسط او ۲۵ دی هیدروکسی ویتامین D، منجر به استفاده موثر از کلسیم جیره شده و از هیپوکالسمیای گاو جلوگیری می‌کند. کلسیم قابل جذب مورد نیاز گاو در اواخر دوره آبستنی از ۱۴ گرم در روز در گاوهای جرسی تا حدود ۲۲ گرم در روز در گاوهای هلشتاین بزرگ جثه متغیر است. جیره‌ای که از لحاظ کلسیم پایین بوده و یا قادر به تحریک ترشح هورمون پاراتیروئید نباشد، کلسیم قابل جذب خیلی کمی نسبت به نیاز گاو عرضه می‌کند. اخیراً دو روش برای کاهش قابلیت دسترسی کلسیم جیره غذایی برای جذب کلسیم توسعه یافته است:

روش اول: شامل استفاده از ژئولیت (یک ترکیب سیلیکاته) در جیره است که به کلسیم متصل می‌شود و باعث خروج آن از طریق مدفوع می‌شود.

روش دوم: شامل تجویز روغن‌های گیاهی است که با کلسیم به شکل صابون نامحلول پیوند می‌یابند و از جذب کلسیم جیره غذایی جلوگیری می‌کنند

۸-۲-۴- افزودن مکمل ویتامین D

یک روش معقول افزودن ۲۰۰۰۰ تا ۳۰۰۰۰ واحد بین‌المللی ویتامین D در روز به جیره گاو خشک است. پژوهش‌های اولیه خوراندن یا تزریق دوزهای بسیار زیاد طی ۱۰ روز تا ۲ هفته پیش از زایش را برای پیشگیری از تب شیر توصیه کرده‌اند. این امر از لحاظ فارماکولوژیکی، جذب روده‌ای کلسیم را افزایش خواهد داد، و می‌تواند به پیشگیری از تب شیر کمک کند.

۸-۲-۵- درمان با استفاده از کلسیم خوراکی در هنگام زایش

کلسیم تجویز شده به گاو تازه زا ممکن است از نظر استدلالی یک درمان به حساب آید تا یک مقیاس پیشگیری کننده از هیپوکلسمیا. اساس این فرضیه توانایی گاو در استفاده از انتقال فعال کلسیم از عرض سلول‌های روده‌ای که به حفظ غلظت طبیعی کلسیم خون کمک می‌کند ناکافی است. با استفاده از مقادیر زیاد و بسیار محلول کلسیم برای حیوان، احتمال دارد که کلسیم به اجبار از دیواره لوله گوارش، به وسیله انتشار غیر فعال از بین سلول‌های اپیتلیال روده‌ای عبور کند. بهترین نتایج با استفاده از دوزهای بین ۵۰ تا ۱۲۵ گرم کلسیم حاصل شده است.

۳-۸- فسفر

فسفر قسمتی از فسفولیپیدها، فسفوپروتئین‌ها، اسیدهای نوکلئیک و مولکول‌های ناقل انرژی مانند ATP است. فسفر جزئی از سیستم اسید-باز می‌باشد و پس از کلسیم، دومین ترکیب عمده استخوان است.

۱-۳-۸- هموستاز فسفر

غلظت فسفر پلازما به طور طبیعی بین $1/3$ تا $2/6$ میلی مول در لیتر یا ۴ تا ۸ میلی گرم در دسی لیتر است. لازمه حفظ مخزن فسفر خارج سلولی آن است که، فسفری که برای رشد استخوان و ماهیچه مصرف می‌شود فسفری که منشاء داخلی داشته و از طریق مدفوع دفع می‌گردد، فسفری که از طریق ادرار و تولید شیر از بدن خارج می‌شود، با فسفری که از طریق جیره جذب شده یا از استخوان برداشت می‌شود جایگزین گردد. در طول اواخر دوره آبستنی، جنین برای توسعه استخوانی می‌تواند تا حدود ۱۰ گرم فسفر در روز، از مخزن فسفر مادری برداشت کند. در طول رشد حیوان، حدود $0/3$ گرم فسفر در هر کیلوگرم از بافت بدن (ماهیچه)، ذخیره می‌شود. به ازای هر کیلوگرم شیر تولیدی، حدود ۱ گرم فسفر از مخزن خارج سلولی خارج می‌شود. ترشحات بزاقی، بین ۳۰ تا ۹۰ گرم فسفر را از مخزن فسفر خارج سلولی در هر روز خارج

می سازد. عواملی که ترشح فسفات بزاقی را تحت تاثیر قرار می دهند شامل زمان صرف شده برای نشخوار کردن (فعالیت جویدن) و وضعیت PTH حیوان می باشد. PTH باعث تحریک ترشح فسفر از غده پاروتید بزاقی می شود و می تواند غلظت های فسفات بزاقی را دو تا سه برابر افزایش دهد. ترشحات فسفات بزاقی به بافری شدن شکمبه (تنظیم pH شکمبه) کمک می کند، و برای میکروب های شکمبه یک منبع فسفر به سهولت قابل دسترس را که برای هضم سلولز لازم است، عرضه می دارد. بیش تر فسفات بزاقی ترشح شده به وسیله جذب روده ای دوباره بازیافت می شود. اما حتی در جیره هایی با فسفر پایین دست کم در روز ۵ گرم از فسفر ترشح شده بازیافت نمی شود و از طریق مدفوع دفع می شود. اتلاف فسفر از طریق ادرار معمولاً بین ۲ تا ۱۲ گرم در روز است. فسفر در روده کوچک از طریق فرآیند انتقال فعال و در حضور ۱، ۲۵- دی هیدروکسی ویتامین D، جذب می شود..

۸-۳-۲- هیپوفسفاتمیا و " گاوه های زمین گیر "

در اواخر دوره آبستنی با رشد روز افزون جنین، فسفر پلازما می تواند به سرعت کاهش یابد، و جنین مقادیر قابل توجهی فسفر را از گردش خون مادری خارج سازد. این حیوانات اغلب حالت خوابیده پیدا کرده و قادر به برخاستن نیستند، ولی آنها کاملاً هوشیار به نظر می رسند و اغلب خوراکی که در دسترس آنها قرار داده شده است را می خورند. گاوهایی که دوقلو باردار هستند، اکثراً به این وضعیت مبتلا می شوند. غلظت فسفر پلازما در دام هایی که قادر به بلند شدن نیستند اغلب کم تر از ۰/۳ میلی مول در لیتر یا ۱ میلی گرم در دسی لیتر است. در آغاز دوره شیردهی، تولید شیر و آغوز مقادیر زیادی از فسفر را از مخزن فسفر برون سلولی خارج می کنند. این امر به تنهایی باعث کاهش زیادی در سطوح فسفر پلازما می شود. به علاوه اگر حیوان مبتلا به هیپوکلسمیا باشد، PTH به مقدار زیادی ترشح شده و باعث افزایش اتلاف فسفر از طریق بزاق و ادرار می شود. در گاوهای شیری غلظت های فسفر پلازما به طور معمول در

زمان زایش به زیر دامنه طبیعی سقوط می‌کند و غلظت‌های فسفر پلاسما در گاوهایی که تب شیر دارند اغلب بین ۰/۳ تا ۰/۶ میلی مول در لیتر یا ۱ تا ۲ میلی گرم در دسی لیتر می‌باشد. غلظت‌های فسفر پلاسما معمولاً به دنبال درمان گاو هیپوکلسیمیایی با محلول‌های کلسیم داخل وریدی به شدت افزایش می‌یابد.

۸-۳-۳- پیش‌گیری و درمان

برخی از گاوهای شیری که دچار وضعیت کاهش غلظت فسفر خون شده‌اند، غلظت فسفر پلاسمایی آن‌ها به خودی خود به حالت طبیعی بر نمی‌گردد و دچار هیپوفسفاتیسمی حاد می‌شوند، که گاهی آن‌ها را در طبقه "گاوهای زمین گیر" قرار می‌دهد. به نظر می‌رسد هیپوفسفاتیسمی یک عامل مهم در ناتوانی این حیوانات در برخاستن و ایستادن بر روی پاهای خود باشد، اما چرا فسفر پلاسما پایین می‌ماند نامشخص است. در برخی موارد، ناتوانی در جذب فسفات بزاقی عامل ثانویه در ضعف حرکات شکمبه است. ترشح اضافی کورتیزول با وارد کردن فسفر خارج سلولی به داخل سلول، احتمالاً باعث کاهش غلظت فسفر خون می‌شود. در برخی گاوها، درمان با محلول‌های حاوی فسفات می‌تواند اثر بهبودی داشته باشد. در درمان خوراکی، استفاده از ۵۰ گرم فسفر عرضه شده در یک نوشیدنی ۲۰۰ گرمی مونیو سدیم فسفات، توصیه می‌شود. درمان داخل وریدی شامل عرضه ۶ گرم فسفر به وسیله ۲۳ گرم مونیو سدیم فسفات در ۱ لیتر محلول نمکی می‌باشد. درمان خوراکی، نسبت به درمان داخل وریدی، فسفر خون را کندتر به حالت طبیعی برمی‌گرداند، اما اثر آن طولانی‌تر است. اگر در عارضه گاو زمین گیر، تخلیه ذخایر فسفر داخل سلولی وجود داشته باشد، به نظر می‌رسد که فقط درمان داخل وریدی، مقدار کافی فسفر را برای پر کردن ذخایر داخل سلولی فسفر فراهم نکند. به نظر نمی‌رسد که عارضه گاو زمین گیر هیپوفسفاتیسمیک، با مصرف جیره‌های کم فسفر ایجاد شود، زیرا گاوهای مبتلا حاوی ۰/۴ درصد فسفر را دریافت کردند. بهترین روش پیش‌گیری، جلوگیری از توسعه هیپوکلسیمیا است.

۸-۴- منیزیم

یک کاتیون مهم داخل سلولی است و عامل کمکی کوفاکتور) ضروری برای واکنش‌های حیاتی آنزیمی در مسیرهای متابولیکی عمده است. منیزیم خارج سلولی برای هدایت طبیعی عصبی، وظایف ماهیچه، و تشکیل مواد معدنی استخوان، حیاتی است. غلظت منیزیم پلازما به طور طبیعی بین ۱/۸ تا ۲/۴ میلی گرم در دسی لیتر می‌باشد. استخوان یک منبع قابل توجهی از منیزیم که بتواند در زمان‌های کمبود منیزیم استفاده شود، نمی‌باشد زیرا برداشت از استخوان در پاسخ به هموستاز کلسیم صورت می‌گیرد و در پاسخ به هموستاز منیزیم رخ نمی‌دهد. حفظ غلظت طبیعی منیزیم، تقریباً به طور کلی، به جذب آن از جیره غذایی وابسته است.

۸-۴-۴- سنجش وضعیت منیزیم در زمان زایش

PTH باعث افزایش بازجذب کلیوی منیزیم شده، بنابراین منیزیم کمتری از کلیه‌ها دفع می‌شود و این امر باعث بالا رفتن منیزیم خون در هنگام تب شیر می‌شود. اما، اگر منیزیم جیره ناکافی باشد یا جذب شکمبه‌ای منیزیم دچار آسیب شده باشد، به اندازه کافی منیزیم جذب خون نمی‌شود تا به آستانه طبیعی بازجذب کلیوی منیزیم برسد. نمونه برداری از خون چندین گاو ظرف ۱۲ ساعت پس از زایش، یک شاخص ساده و موثر از وضعیت منیزیم گاوهای نزدیک زایش است.